

dets Anvendelse mener Regeringen først kan tages, naar vi er i Stand til at fremsætte en Plan om de Nedsættelser af de offentlige Byrder, der kan foretages paa Grundlag af de vedtagne Udgiftsnedsættelser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fibiger): Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister, fordi han ikke stillede sig ganske afvisende overfor Forslaget, og fordi der altsaa var Mulighed for, at den erlagte Valutaydelse kunde anvendes saaledes, at den paa en eller anden Maade kom Skatteyderne til gode. Det vil dog være rimeligt, synes da jeg, at det bliver de samme Mennesker, som har indbetalt Beløbet, der faar det tilbagebetalt, og at det ikke, som f. Eks. ved Nedsættelse af Godstaksterne og den Slags, kommer ganske andre Mennesker til gode. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at det er ikke noget ringe Beløb, omtrent 6 Mill. Kr., det er slet ikke saa lidt, og selv om Beløbet er fordelt paa mange Personer, 550 000 Personer, er det ogsaa rigtigt, at Hovedparten falder paa enkelte Personer, som paa det daværende Tidspunkt havde en meget stor Indkomst og derfor maatte betale de store Beløb i Valutaydelse. Det var ogsaa det, jeg gav Udtryk for, at mange af dem, der den Gang havde store Indkomster, maaske netop nu under de usikre og daarlige Erhvervsforhold er gaaet ned i Indkomst og derfor maaske har haft meget vanskeligt ved at betale den sidste Del af Valutaydelsen, hvorfor der ogsaa kunde være Rimelighed for, at de fik denne tilbagebetalt. En saadan Tilbagebetaling vilde vel volde nogen Vanskelighed, men denne kunde nok — som ogsaa den højtærede Minister sagde — overvindes af Administrationen; det hele drejer sig jo dog blot om, at man i saa Fald skulde betale noget mindre, end man ellers skal. Jeg er ogsaa ganske enig med den højtærede Finansminister i, at det vil være et Stykke Tid, inden de fremsatte Nedsættelsesforslag — der forhaabentlig vil blive vedtaget i en saadan Skikkelse, at de Beløb, det drejer sig om, virkelig kommer til at betyde noget — kommer til at sætte Frugt ude i Befolkningen i Form af Skattelettelser. Derfor kunde der være god Brug for dette Beløb paa en eller anden Maade.

Jeg vil altsaa opfatte den højtærede Ministers Udtalelser som Udtryk for, at dette Beløb ikke uden videre indgaar i Statskassen, men at man vil søge det anvendt paa bedst mulig Maade, netop til Skattelettelser, og jeg vil derfor haabe,

at man maa kunne naa til Enighed om dette Spørgsmaal i det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat.

Clausager: Paa Partiet Venstres Vegne maa jeg udtale, at vi ikke kan give Tilslutning til det Forslag, der her foreligger til Behandling. Vi havde haabet og ventet, at vi havde faaet Takstnedsættelser før Udløbet af dette Finansaar, og der havde i saa Fald været en ganske udmærket Lejlighed til at dække en Del af det eventuelle Underskud ved Hjælp af disse 5—6 Mill. Kr. Dette Haab er imidlertid glippet, vi faar ikke Takstnedsættelser før April, men det er ogsaa muligt, at der endda efter den Tid kan blive noget at dække. Endnu er det jo uvist, hvilken Skæbne de fremsatte Besparelsesforslag faar, og der vil sikkert kunne blive god Brug for disse Penge, sikkert langt bedre, end om de blev tilbagebetalt, idet Takstnedsættelser jo kommer alle, og navnlig alle Erhvervene, til gode. Jeg vil derfor finde det rigtigt med Hensyn til dette Spørgsmaal at lade det bero ved det bestaaende — disse Penge er jo foreløbig indgaaet i Statskassen — og saa senere tage Bestemmelse derom.

I øvrigt skal jeg udtale, at vi ikke har noget imod Udvalgs Nedsættelse om denne Sag, men paa dette Tidspunkt maa jeg sige, at vi ikke kan give Tilslutning til Lovforslaget.

Staaung: Det er en lidt ejendommelig Forhandling, der føres om denne Sag. Sagen i sig selv er ogsaa lidt ejendommelig, for her er Tale om en Skat, som Borgerne for et halvt Aar siden har indbetalt, og som ganske mod Sædvane af det konservative Parti foreslaas tilbagebetalt dem, der har indbetalt den, hvorefter den højtærede Minister nu og hans Partis Ordfører kommer og siger: Nej, vi vil ikke betale disse Penge tilbage, vi vil lade dem blive i Statskassen, for det er vedtaget i Loven. Finansministeren tilbyder ganske vist at bogføre dem paa en anden Maade end foreslaaet af den forrige Regering; men det gør ingen Forskel i Realiteten. Hvorefter Ordføreren for Forslaget takker Ministeren, fordi han ikke vil imødekomme det. Dette er ganske vist en meget karakteristisk Forhandling; men det er vel ikke værd at lade Realiteten ganske forsvinde, derfor har jeg gerne villet føje et Par Bemærkninger til. Der er ingen som helst reel Begrundelse for dette Forslag, thi i den Lov, hvorved denne Skat, Valutaskatten, blev givet, er det udtrykkelig bestemt, hvorledes man skal forholde sig